

เรื่อง สัญญาทางปกครอง : ฟ้องขอให้จ่ายเงินค่าจ้างเจาะบ่อบาดาล (การงานที่ผู้รับจ้างได้กระทำการก่อนการบอกเลิกสัญญา แม้จะไม่ถูกต้องตามสัญญาและเป็นฝ่ายผิดสัญญา แต่การงานนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้ว่าจ้างในการจัดทำบริการสาธารณะ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้เงินค่าเจาะบ่อบาดาลในส่วนดังกล่าวตามค่าของงานให้แก่ผู้รับจ้าง)

(ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘๖ และมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๙๒๙/๒๕๕๙

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์) ตกลงว่าจ้างผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาล ประกอบด้วย เจาะบ่อบาดาล ท่อกรูบ่อ พี.วี.ซี. ๖ นิ้ว ลึกประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร ให้น้ำไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง พร้อมงานประกอบอื่นตามแบบแปลนแผนผังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ตามสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ วงเงินค่าจ้าง ๑๗๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ สัญญาดังกล่าวมีเอกสารข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเจาะบ่อน้ำบาดาลแนบท้ายและเป็นส่วนหนึ่งของสัญญากำหนดให้ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์เพื่อตรวจหาแหล่งน้ำบาดาล จากนั้นจะต้องทำการในฐานะผู้รับมอบอำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการยื่นเรื่องขออนุญาตเจาะบ่อบาดาลตาม พ.ร.บ. น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัด และในการเจาะน้ำบาดาล หากความลึกไม่ถึงระดับตามที่กำหนด ๔๒.๕๐ เมตร ให้ปรับลดราคาลง และหากปริมาณน้ำน้อยกว่าที่กำหนด ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่ไม่น้อยไปกว่า ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ปรับลดปริมาณน้ำลงลูกบาศก์เมตรละ ๒,๕๐๐ บาท หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์บริเวณนอกกำแพงวัดพระงามตามผังบริเวณที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ผลปรากฏว่าไม่พบชั้นน้ำและดินมีสภาพเป็นโพรงเลน ผู้ฟ้องคดีจึงได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ (ผู้ควบคุมงาน (นาย ว.)) ในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน และนาย จ. กรรมการตรวจการจ้างทราบ นาย จ. ได้ประสานงานกับเจ้าอาวาสวัดพระงามเพื่อขอทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์ภายในเขตกำแพงวัด ผลสำรวจพบว่ามีจุดที่เหมาะสมและมีชั้นน้ำ ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อขออนุญาตจากเจ้าอาวาส ซึ่งได้รับความเห็นชอบ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (กรรมการตรวจการจ้าง (นางสาว จ.)) ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ลงชื่อในคำขอเจาะน้ำบาดาลและขอรับเอกสารประกอบการยื่นที่เกี่ยวข้อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบเอกสารตามที่ขอแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำการขุดเจาะสำรวจบ่อบาดาล การเจาะได้ความลึก ๒๔ เมตร ปริมาณน้ำประมาณ ๑๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง วันต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ทำการเทขานบ่อ ติดตั้งป้ายโครงการ พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างน้ำและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงนามในคำขอลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ส่งไปยังคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อประกอบคำขออนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาล เมื่อผู้ฟ้องคดี

ทำงานจ้างจนแล้วเสร็จจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอส่งมอบงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งเรียกค่าปรับ และแจ้งว่า ตามรายงานผลการดำเนินงานประจำสัปดาห์ของผู้ควบคุมงานระบุว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใดๆ และไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนในสัญญาจ้าง โดยไม่ได้ส่งผลสำรวจธรณีฟิสิกส์ ไม่ส่งใบอนุญาต เจาะน้ำบาดาลก่อนการดำเนินการเจาะบ่อบาดาล ไม่มีหนังสือขออนุญาตย้ายสถานที่เจาะบ่อบาดาล ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งบอกเลิก สัญญาจ้าง โดยไม่ยอมจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้ทำงานจ้างแล้วเสร็จและส่งมอบ งานจ้างถูกต้องแล้ว จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท หรือตามสภาพเนื้องานที่ทำได้จริง พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันส่งมอบงานในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานจ้าง ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาลได้ความลึก ๒๔ เมตร เจาะน้ำบาดาลได้ปริมาณน้ำ ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ระยะเวลาการทดสอบต้องสูบน้ำ ๗ ชั่วโมง แต่เมื่อผู้ควบคุมงาน ตรวจงานจ้างแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ส่งผลสำรวจธรณีฟิสิกส์ตามข้อกำหนดและคุณลักษณะ การจ้างเจาะบ่อบาดาล ข้อ ๔ เพื่อพิจารณาสถานที่เจาะ ไม่ได้ส่งมอบใบอนุญาตเจาะบ่อบาดาล ก่อนการดำเนินการเจาะบ่อบาดาล และไม่ได้ทำหนังสือขออนุญาตย้ายสถานที่เจาะบ่อบาดาล ตามที่ระบุไว้ในแบบประกอบสัญญาจ้าง จึงได้มีหนังสือรายงานผลการก่อสร้างดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ และต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง โดยรอง ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ออกใบอนุญาต ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ อนุญาต ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้ง ค่าปรับเกินร้อยละสิบของค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และต่อมาได้มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง เห็นว่า แม้ว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเจาะบ่อบาดาลได้ความลึก ๒๔ เมตร ได้ปริมาณน้ำ ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ระยะเวลาการทดสอบต้องสูบน้ำ ๗ ชั่วโมง และขณะที่ กรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงาน ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถส่งมอบงานตามวิธีการและข้อกำหนดและ คุณลักษณะการจ้างเจาะบ่อบาดาล ข้อ ๖.๔ และ ข้อ ๖.๖ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็มีได้ อุทธรณ์ประเด็นดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงฟังเป็นยุติแล้วว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามสัญญา และเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการ บอกเลิกกันภายหลัง คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยส่วนที่เป็นการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำก่อนการบอกเลิกสัญญาและ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการชดใช้เงินตามควรค่าของงานที่ทำ ดังนั้น แม้ว่าผู้ฟ้องคดีทำการเจาะบ่อบาดาลได้ความลึกและปริมาณน้ำน้อยกว่าที่กำหนดในสัญญาก็ตาม แต่เมื่อการเจาะบ่อบาดาลดังกล่าวเป็นงานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่สามารถ ตรวจรับงานได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ออก

ใบอนุญาต ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค และหัวหน้าหน่วยเครื่องมือกลาง คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้วิเคราะห์น้ำ ตามคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผลการวิเคราะห์น้ำปรากฏว่า ตัวอย่างน้ำผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน้ำบริโภค กระทรวงอุตสาหกรรม มอก.๒๕๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) จึงถือได้ว่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการจัดทำบริการสาธารณะที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ เมื่อสัญญาจ้างเลิกกันแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้เงินค่าเจาะบ่อบาดาลในส่วนดังกล่าวตามค่าของงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ฟ้องคดีจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ ตามข้อ ๕ ข. ของสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๘๖ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กรณีจึงเป็นการบอกเลิกสัญญาโดยชอบตั้งแต่วันที่ดังกล่าว ซึ่งเมื่อบอกเลิกสัญญาแล้วคู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องจ่ายค่าการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี นับตั้งแต่วันที่ดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จ่ายค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นมา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เมื่อปรากฏว่าศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิจะได้รับจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันส่งมอบงานวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ และไม่มีคู่กรณีฝ่ายใดอุทธรณ์คัดค้านจำนวนเงินต้นค่าการงานดังกล่าว จำนวนเงินต้นค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พึงต้องชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยุติ ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันส่งมอบงานวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วน ของการชนะคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงิน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังมิได้ชำระ ค่าธรรมเนียมศาลในส่วนของดอกเบี้ยผิดนัดในต้นเงินจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี คือ นับแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง จึงให้หักค่าธรรมเนียมศาลในส่วนของดอกเบี้ย

ผินัดดังกล่าว ก่อนคืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

สำนักประธานศาลปกครองสูงสุด

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(จ. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๗๗๙/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๙๒๙/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง { นายเข้ม ลากทวิ ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ที่ ๑
กรรมการตรวจการจ้าง (นางสาวจิรพรรณ แสนพันธ์) ที่ ๒
กรรมการตรวจการจ้าง (นายไมตรี ช้วนยุค) ที่ ๓
กรรมการตรวจการจ้าง (นายเฉลิมศักดิ์ สุขรัตน์) ที่ ๔
กรรมการตรวจการจ้าง (นายสมจิตร ชัยเพชร) ที่ ๕
ผู้ควบคุมงาน (นายพฤทธิ์ รักไทย) ที่ ๖
ผู้ควบคุมงาน (นายวิทยา แก้วเพ็ง) ที่ ๗ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๐/๒๕๕๕
หมายเลขแดงที่ ๓๗๒/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกลงว่าจ้างผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาล
ประกอบด้วย เจาะบ่อบาดาล ท่อกรูบ่อ พี.วี.ซี. ๖ นิ้ว ลึกประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร ให้น้ำ

/ไม่น้อยกว่า...

ไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง พร้อมงานประกอบอื่นตามแบบแปลนแผนผังที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ สถานที่ดำเนินการ หมู่ที่ ๗ บ้านพระงาม ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง วงเงินค่าจ้าง ๑๗๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ สัญญาดังกล่าวมีเอกสารข้อกำหนด และคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาลแนบท้ายและเป็นส่วนหนึ่งของสัญญากำหนดให้ ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์เพื่อตรวจหาแหล่งน้ำบาดาล หากผลการสำรวจไม่พบ ให้รายงานต่อผู้ควบคุมงานเพื่อส่งมอบพื้นที่สำรวจเพิ่มเติม จากนั้นจะต้องทำการในฐานะ ผู้รับมอบอำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการยื่นเรื่องขออนุญาตเจาะบ่อน้ำบาดาลตามพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัด และในการเจาะน้ำบาดาล หากความลึกไม่ถึงระดับตามที่กำหนด ๔๒.๕๐ เมตร ให้ปรับลดราคาลง และหากปริมาณน้ำ น้อยกว่าที่กำหนด ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่ไม่น้อยไปกว่า ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ปรับลดปริมาณน้ำลงลูกบาศก์เมตรละ ๒,๕๐๐ บาท หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดส่งเอกสารที่จำเป็นสำหรับการยื่นคำขอเจาะน้ำบาดาล ประกอบด้วย แบบฟอร์มคำขอ (นบ.๑) ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แทนตามกฎหมายของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงชื่อในท้ายคำขอเรียบร้อยแล้ว เอกสารสำเนาบัตรประจำตัว สำเนา ทะเบียนบ้านของบุคคลดังกล่าว และสำเนาหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินที่จะทำการเจาะ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดส่งให้ไม่ครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงนำเอกสารที่ได้รับไปติดต่อขอรับ ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัดตรัง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วแจ้งว่า เอกสารไม่ครบถ้วนจึงไม่อาจส่งเรื่องให้คณะกรรมการน้ำบาดาลจังหวัดตรังพิจารณาได้ เนื่องจากขณะยื่นคำขอ ผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งลงชื่อในท้ายคำขอ ได้หมดวาระลงและคำขอยังขาดเอกสารหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน หากจะยื่นเรื่องจะต้องให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงชื่อในคำขอแทน และส่งเอกสารที่ยังขาดอยู่ให้ครบ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์บริเวณนอกกำแพงวัดพระงาม ตามผังบริเวณที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ผลปรากฏว่าไม่พบชั้นน้ำและดินมีสภาพเป็นโพรงเลน ผู้ฟ้องคดี จึงได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน และนายจรูญ บุญจันทร์ กรรมการ

/ตรวจการจ้าง...

ตรวจการจ้างทราบ นายจรรยาได้ประสานงานกับเจ้าอาวาสวัดพระงามเพื่อขอทำการสำรวจ
 ธรณีพิลึกภายในเขตกำแพงวัด ผลสำรวจพบว่ามีจุดที่เหมาะสมและมีชั้นน้ำ ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อ
 ขออนุญาตจากเจ้าอาวาส ซึ่งได้รับความเห็นชอบโดยได้จัดทำหนังสือยินยอมให้ดำเนินการ
 รวมทั้งมอบสำเนาโฉนดที่ดินเพื่อนำไปประกอบคำขอรับใบอนุญาต เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม
 ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้ลงชื่อในคำขอเจาะน้ำบาดาลฉบับใหม่
 และขอรับเอกสารประกอบการยื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแจ้งให้ทราบถึงข้อขัดข้องเรื่องเอกสาร
 สำหรับที่ดินและปัญหาเรื่องปริมาณน้ำดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับทราบแล้วและได้มอบ
 เอกสารตามที่ขอแก่ผู้ฟ้องคดี วันเดียวกันผู้ฟ้องคดีได้นำเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัดตรัง
 เข้าตรวจพื้นที่ภายในวัดอีกครั้ง พร้อมทั้งนำเครื่องจักรขุดเจาะบ่อบาดาลเข้ายังพื้นที่และ
 เริ่มเจาะสำรวจบ่อที่ ๑ ความลึก ๒๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๑๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่การเจาะ
 ต้องสิ้นสุดเนื่องจากการพังทลายของหินที่เป็นรอยแตก ผู้ฟ้องคดีจึงได้อุดกลบบ่อ
 และย้ายที่เจาะเพื่อให้ความลึกเพิ่มขึ้น ผู้ฟ้องคดีได้ทำการเจาะบ่อที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม
 ๒๕๕๒ ได้ความลึก ๑๘ เมตร แต่ต้องยุติเช่นเดิมเนื่องจากมีโพรงเลนและไม่สามารถที่จะ
 เป่าล้างดินและหินจากการเจาะขึ้นมา ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดี
 ได้ทำการเจาะบ่อที่ ๓ ซึ่งเป็นบ่อที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงชื่อในคำขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล
 ข้างต้น การเจาะได้ความลึก ๒๔ เมตร ปริมาณน้ำประมาณ ๑๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่ก็ต้องยุติ
 เช่นเดิมเนื่องจากการพังทลายของชั้นหินที่เป็นชั้นน้ำ ทำให้ไม่สามารถเจาะต่อไปได้อีก
 วันต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ทำการเทซานบ่อ ติดตั้งป้ายโครงการ พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างน้ำและ
 ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงนามในคำขอลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอวิเคราะห์คุณภาพน้ำ
 ส่งไปยังคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อประกอบคำขออนุญาตประกอบ
 กิจการน้ำบาดาล เมื่อผู้ฟ้องคดีทำงานจ้างจนแล้วเสร็จจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม
 ๒๕๕๒ ขอส่งมอบงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญา รวมทั้ง
 ได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดการส่งมอบพื้นที่ใหม่แทนพื้นที่เดิม พร้อมทั้ง
 รายงานการสำรวจทางธรณีพิลึกและเอกสารอื่นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่านไปทางเจ้าหน้าที่พัสดุ
 ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือที่ ดง ๗๗๐๐๑/๔๘๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งเรียก
 ค่าปรับ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามรายงานผลการดำเนินงาน
 ประจำสัปดาห์ของผู้ควบคุมงานระบุว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใดๆ และไม่ได้ปฏิบัติตาม

/ขั้นตอน...

ขั้นตอนในสัญญาจ้าง โดยไม่ได้ส่งผลสำรวจกรณีพิพาท ไม่ส่งใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล ก่อนการดำเนินการเจาะบ่อบาดาล ไม่มีหนังสือขออนุญาตย้ายสถานที่เจาะบ่อบาดาล จากนั้น จึงได้มีหนังสือส่งต้นฉบับรายงานการสำรวจกรณีพิพาทคืนผู้ฟ้องคดี และหนังสือ เร่งรัดการก่อสร้างและให้ไปพบเพื่อชี้แจง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดี ได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ตัวหนังสือ ที่ ตง ๗๗๐๐๒/๐๗๕ วันที่ (ไม่ระบุ) กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยไม่ยอมจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้ทำงานจ้างแล้วเสร็จและส่งมอบงานจ้างถูกต้องแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้นำคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินค่าจ้างตาม สัญญาเป็นเงินจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท หรือตามสภาพหนี้งานที่ทำได้จริง พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันส่งมอบงานในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายค่าธรรมเนียมศาล และค่าทนายความให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีทำโครงการเจาะบ่อบาดาล บ้านพระงาม หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง และมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ที่ ๑๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานโครงการดังกล่าว ในการดำเนินการปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตาม สัญญาจ้าง และงานล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กำหนด ๑๐๗ วัน เป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑๘,๑๙๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗ ของค่างาน และผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เจาะน้ำบาดาลเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ จึงไม่ชอบด้วย พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ ตง ๗๗๐๐๒/๗๔๖ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าคุณค่าปรับเกินร้อยละสิบของค่าจ้างและ ให้เสียค่าปรับภายใน ๗ วัน และต่อมา จึงได้มีหนังสือที่ ตง ๗๗๐๐๒/๐๗๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้างต้นและสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาล โดยกรบ่อด้วยท่อ พี.วี.ซี ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว เจาะบ่อบาดาลให้ได้ความลึกประมาณ ๔๒.๕ เมตร ให้ได้ปริมาณน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง พร้อมงานประกอบอื่นๆ เป็นไปตามข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมา เจาะบ่อน้ำบาดาล ผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาลได้ความลึกไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง และข้อกำหนดเขตน้ำบาดาล และความลึกของน้ำบาดาลที่กำหนดให้บ่อน้ำบาดาลในจังหวัดตรัง จะต้องลึกมากกว่า ๓๐ เมตร ผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาลได้ความลึก ๒๔ เมตร จึงไม่เป็นไปตามสัญญา และตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ความลึกที่ผู้ฟ้องคดีอ้างยังไม่ได้มีการตรวจสอบ ซึ่งไม่เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างที่ระบุว่า การส่งมอบบ่อน้ำบาดาล ผู้ฟ้องคดีจะต้องจัดหาเครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องมือวัดระดับน้ำ และตรวจวัดต่อหน้า คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน และต้องมีหนังสือรับรองโดยผู้นำชุมชน และประชาชนในหมู่บ้านที่จะใช้น้ำจากบ่อบาดาลที่ได้เจาะไว้จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ยืนยัน ความลึกของบ่อ ชนิด และจำนวนของท่อกรบ่อกรองน้ำและความลึก ตลอดจนปริมาณน้ำ ที่สูบได้อย่างต่อเนื่องด้วย ส่วนปริมาณน้ำตามเงื่อนไขในสัญญากำหนดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ เจาะน้ำบาดาลให้ได้ปริมาณน้ำ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ระยะเวลาการทดสอบต้องสูบน้ำ ไม่น้อยกว่า ๘ ชั่วโมง แต่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ทดสอบปริมาณน้ำในบ่อแล้วได้อัตราการไหล ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ระยะเวลาสูบน้ำ ๗ ชั่วโมง จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนดและ คุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาลตามสัญญา และรายงานผลการสำรวจธรณีฟิสิกส์ ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาอ้างไม่ปรากฏหน่วยงานใดลงนามรับรองความถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีส่งมอบ งานจ้างเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นประธาน ได้ตรวจการจ้างเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ไม่ปรากฏว่ามีบ่อน้ำบาดาล ในบริเวณพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้ในสัญญา ประกอบกับใบอนุญาตให้เจาะน้ำบาดาลที่ออกให้ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นการขออนุญาตหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจงานจ้างแล้ว ซึ่งการเจาะบ่อน้ำบาดาลจะต้องได้รับอนุญาต จากกรมทรัพยากรน้ำบาดาลแล้วจึงจะเจาะบ่อบาดาลได้ เมื่อการดำเนินการของผู้ฟ้องคดี มิได้เป็นไปตามสัญญาจ้างและข้อกำหนดว่าด้วยการจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงไม่มีการตรวจรับงานจ้างและเบิกเงินค่าจ้างจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้การทำนองเดียวกันว่า ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ปรากฏว่าไม่พบการดำเนินการใดๆ ตามบันทึกของผู้ควบคุมงาน แต่พบบ่อน้ำบาดาลในบริเวณวัดพระงามมีการสูบน้ำทิ้งไว้ โดยไม่มีการติดตั้งป้ายโครงการ คณะกรรมการตรวจการจ้างยกเว้นนายจรรยา บุญจันทร์ จึงได้ประชุมเพื่อรายงานผลการตรวจงานจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๘ และตามสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ให้การทำนองเดียวกันว่า ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างโครงการเจาะบ่อน้ำบาดาล บ้านพระงาม หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง สัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ที่ ๑๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาลโครงการดังกล่าว กำหนดว่า ผู้ฟ้องคดีต้องสำรวจธรณีฟิสิกส์เพื่อตรวจหาแหล่งน้ำบาดาล หากไม่มี ให้รายงานต่อช่างผู้ควบคุมงานเพื่อส่งมอบพื้นที่สำรวจเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการสำรวจก่อนทำสัญญาจ้าง แต่ไม่ได้ทำรายงานส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาเปลี่ยนสถานที่เจาะใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๘ แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการเปลี่ยนย้ายสถานที่เจาะบ่อน้ำบาดาลได้ประสานงานกับเจ้าอาวาสวัดพระงาม และนายจรรยา บุญจันทร์ นั้น เป็นการกระทำที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ทำรายงานการปฏิบัติงานย้อนหลัง นั้น เป็นการกล่าวอ้างลอยๆ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ทำรายงานแจ้งต่อคณะกรรมการทุกสัปดาห์ตามหลักฐานสำเนาแบบฟอร์มประจำวันการก่อสร้าง และหนังสือรับรองจากคณะกรรมการประชาคม หมู่ที่ ๗ ส่วนเอกสารการสำรวจทางธรณีฟิสิกส์ที่ผู้ฟ้องคดี

นำมายื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำย้อนหลัง โดยมีได้ยื่นตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ตรวจสอบพบว่า รายงานผลการสำรวจทางธรณีฟิสิกส์ดังกล่าวไม่มี
แผนผังจุดสำรวจตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงส่งกลับให้ผู้ฟ้องคดี
แก้ไข แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉย และได้นำเอกสารดังกล่าวแสดงต่อศาลในการฟ้องคดีนี้ ส่วนที่
ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ดำเนินการเจาะบ่อบาดาลตั้งแต่วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น จากรายงาน
การเจาะบ่อบาดาลระบุว่าได้มีการเริ่มเจาะในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ
เจาะบ่อบาดาลเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ และการเจาะดังกล่าวแล้วเสร็จในวันที่ ๒๔
สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ใช้เวลาในการดำเนินการ
เพียง ๒ วัน จึงเป็นการขัดกับหลักการในการดำเนินโครงการเจาะบ่อบาดาลดังกล่าว และเป็นการ
ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๓ มาตรา ๑๖
และมาตรา ๓๖ ทวิ ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้เจาะบ่อบาดาลเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒
ซึ่งไม่ได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีเอกสาร ดังนี้
๑. ผลสำรวจแหล่งน้ำ ๒. การขอย้ายสถานที่เจาะบ่อบาดาล ๓. ใบอนุญาตเจาะบ่อบาดาล
พร้อมทำบันทึกรายงานลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ เสนอคณะกรรมการตรวจการจ้าง
และเจ้าพนักงานพัสดุ เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจรับงาน ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา คณะกรรมการตรวจการจ้างได้เข้าพื้นที่ตรวจงานจ้างตามสัญญาจ้าง พบว่า
ไม่มีการดำเนินการใดๆ ตามบันทึกควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗
พบแต่บ่อน้ำในบริเวณวัดพระงามที่ได้สูบน้ำทิ้งไว้โดยไม่มีการจัดทำป้ายโครงการใดๆ
คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้มีบันทึกผลการตรวจงานจ้างสรุปว่าไม่สามารถดำเนินการ
ตรวจรับงานจ้างได้ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ ดง ๗๗๐๐๒/๐๗๕ ลงวันที่
๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม
๒๕๕๒ ต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยมีได้
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดว่า สัญญาจ้างกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานจ้างวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กำหนดระยะเวลาก่อสร้าง ๓๐ วัน ครบกำหนดตามสัญญาวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีเข้าสำรวจธรณีฟิสิกส์ในพื้นที่ส่งมอบแล้วในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นพยานบุคคล ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งผลการสำรวจธรณีฟิสิกส์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าไม่มีปริมาณน้ำเพียงพอตามสัญญาและให้ส่งมอบพื้นที่ใหม่พร้อมส่งมอบเอกสารการสำรวจธรณีฟิสิกส์ไว้กับเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อมอบให้ช่างผู้ควบคุมงานแล้ว การที่ช่างผู้ควบคุมงานอ้างว่าได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๙ แล้ว แต่การจดบันทึกรายงานประจำวันสำหรับรายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการใดๆ ย่อมไม่ตรงตามข้อเท็จจริงจึงเชื่อได้ว่าเป็นการจัดทำเอกสารย้อนหลัง เนื่องจากเอกสารดังกล่าวไม่มีลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีหรือผู้แทน และสอดคล้องกับคำบอกเล่าของนายจรูญ บุญจันทร์ กรรมการตรวจการจ้าง ว่า เหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อในรายงานประจำสัปดาห์ของผู้ควบคุมงาน เนื่องจากเป็นการลงลายมือชื่อหลังจากผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานแล้ว จึงไม่ชอบด้วยข้อ ๔๘ (๑) ของระเบียบข้างต้น ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการขอเอกสารหลักฐานจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อยืนยันคำขออนุญาตเจาะบ่อบาดาลตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้รับเอกสารครบถ้วนเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ และยื่นคำขอวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ฟ้องคดีได้นำเจ้าพนักงานน้ำบาดาลเข้าตรวจสอบพื้นที่และเตรียมการเจาะแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ดังนั้น ความล่าช้าดังกล่าวเป็นความบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ต้องรับผิดชอบ ต่อมา เมื่อนายจรูญ กรรมการตรวจการจ้าง ได้เข้าหารือกับเจ้าอาวาสวัดพระงามเพื่อขอพื้นที่ด้านตรงข้ามถนนภายในวัด ที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์และได้รับความยินยอมพร้อมลงนามในหนังสือส่งมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงลงนามในคำขอรับอนุญาตเจาะบ่อบาดาลเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ และมอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัดตรัง กรณีดังกล่าวจึงเป็นการส่งมอบพื้นที่ที่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญาแล้ว การที่ช่างผู้ควบคุมงานได้รายงานในบันทึกประจำสัปดาห์ว่ามีป้ายโครงการบ่อบาดาลภายในวัด ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเจาะน้ำบาดาลแล้ว และการเจาะบ่อบาดาลย่อมต้องใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่

มองเห็นได้ชัดเจนและใช้ระยะเวลาในการดำเนินการตามสัญญา การที่มีบันทึกว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีการดำเนินการใดๆ ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานตามใบอนุญาตเจาะบ่อบาดาลภายในกำแพงวัด ซึ่งผลสำเร็จของงานได้ความลึก ๒๔ เมตร ความลึกน้อยกว่าค่าเฉลี่ยรวมให้หักเงินค่าจ้าง ในส่วนที่ปริมาณน้ำน้อยกว่าสัญญา ปรับลดลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ชั่วโมงละ ๒,๕๐๐ บาท โดยปริมาณน้ำต้องไม่น้อยกว่า ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง จึงเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาและชอบด้วยกฎหมาย ส่วนความลึกตามใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลตามพื้นที่ส่งมอบใหม่ในเขตน้ำบาดาลจังหวัดตรัง กำหนดความลึก ๓๐ ถึง ๑๒๐ เมตร นั้น เป็นการกำหนดอัตราเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ ในการเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาลเท่านั้น การดำเนินการเจาะน้ำบาดาลได้ความลึก ๒๔ เมตร ไม่ได้เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ แต่อย่างใด และผลการสำรวจธรณีฟิสิกส์ของพื้นที่เจาะบ่อบาดาล ไม่มีข้อกำหนดในสัญญาหรือข้อกำหนดแนบท้ายว่าจะต้องมีหน่วยงานรับรองความถูกต้องแต่อย่างใด สำหรับปริมาณน้ำที่สูบจากบ่อบาดาลตามใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลตามพื้นที่ส่งมอบใหม่ นั้น มีการสูบน้ำด้วยเครื่องสูบน้ำไฟฟ้าชนิดจมน้ำ ขนาด ๑.๕ แรงม้า และสูบทิ้งไว้เวลา ๓ วัน ปริมาณที่สูบได้ ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่หากนำเครื่องสูบน้ำไฟฟ้าชนิดจมน้ำขนาด ๒ ถึง ๓ แรงม้า ปริมาณน้ำก็จะเพิ่มเป็น ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ตรวจรับงาน และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีวัดความลึกบ่อและสูบทดสอบปริมาณน้ำ โดยอ้างเพียงว่าในพื้นที่ตามสัญญาไม่มีบ่อน้ำบาดาลให้ตรวจรับ ซึ่งพื้นที่เดิมตามสัญญามีปัญหาการส่งมอบพื้นที่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ส่งมอบเอกสารหลักฐานกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบการขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิเสธหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจตัดสินใจมอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัดตรัง เข้าตรวจพื้นที่เจาะตามหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ภายในกำแพงวัด จึงเป็นการส่งมอบพื้นที่ใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย ดังนั้น การส่งมอบบ่อบาดาลของผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการตรวจรับและจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน

/คู่สัญญา...

คู่สัญญาได้อ่านข้อความโดยละเอียดแล้วจึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ ผู้ฟ้องคดียอมทราบดีและจะต้องยึดถือ ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง หากมีข้อขัดข้องผู้ฟ้องคดีจะต้องรายงานให้ช่างผู้ควบคุมงานทราบ และให้ช่างผู้ควบคุมงานรายงานต่อคณะกรรมการตรวจจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องต่อไป เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบพื้นที่ที่ตามสัญญาให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสำรวจทางธรณีฟิสิกส์แล้วไม่พบว่ามีปริมาณน้ำในพื้นที่ที่ส่งมอบตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้แจ้งผู้ควบคุมงานทราบตามขั้นตอน เพื่อยืนยันการตรวจการจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้นได้ส่งมอบสำเนาเอกสารหลักฐานแสดงตน สำเนา ทะเบียนบ้าน และใบคำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อเจาะน้ำบาดาล ในวัดพระงาม นั้น เป็นการตกลงระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับ ผู้ฟ้องคดี และวัดพระงาม ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างแต่อย่างใด สัญญาจ้างยังไม่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องยึดถือสัญญาจ้างดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใดๆ ตามสัญญาจนระยะเวลาล่วงเลย มาพอสมควรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงจำเป็นต้องบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าวกับผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อน้ำบาดาลตามสัญญาจ้างให้ได้ความลึกเฉลี่ย ประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร วัดจากผิวดิน และต้องได้ปริมาณน้ำบาดาลรสจืด ไส้สะอาด ไม่มี ตะกอนขุ่น ปริมาณคลอรีนไม่เกิน ๖๐๐ ส่วนในปริมาณน้ำล้านส่วน ให้ได้ปริมาณน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่ตามใบรายงานเจาะบ่อน้ำบาดาลของผู้ฟ้องคดีได้ความลึกเพียง ๒๔ เมตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสัญญาจ้าง ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมา เจาะบ่อน้ำบาดาล และไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยกำหนดให้น้ำบาดาลในจังหวัดตรัง มีความลึกจากผิวดินลงไปเกินกว่า ๓๐ เมตร แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าตามข้อกำหนดและคุณลักษณะ การจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาลให้หักเงินค่าจ้างในส่วนที่ขาด แต่เจตนารมณ์ของข้อกำหนดและ คุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาลต้องสอดคล้องกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ข้างต้นด้วย การหักค่าจ้างในส่วนที่ขาด หมายความว่า สัญญาจ้างกำหนดความลึกพัฒนา เฉลี่ยประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร ผู้ฟ้องคดีต้องเจาะให้ได้ความลึก ๓๐ เมตร ขึ้นไป แต่ได้ความลึก

/น้อยกว่า...

น้อยกว่า ๔๒.๕๐ เมตร จึงถือว่าเป็นการหักในส่วนที่ขาด การที่ผู้ฟ้องคดีเจาะได้ความลึก ๒๔ เมตร จึงถือว่าไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างและข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาล การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อน้ำบาดาลโดยกำหนดความลึกพัฒนาเฉลี่ยประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร เพื่อต้องการให้ได้ปริมาณน้ำเพียงพอแก่การให้บริการประชาชน แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในช่วงฤดูแล้ง การหักเงินค่าจ้างจึงไม่ใช่เจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาล ซึ่งเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง ได้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการสำรวจธรณีฟิสิกส์เพื่อตรวจสอบสภาพชั้นน้ำบาดาลก่อนดำเนินการเจาะบ่อน้ำบาดาล เงื่อนไขนี้แสดงให้เห็นว่าการสำรวจธรณีฟิสิกส์ต้องใช้นักวิชาการที่เชี่ยวชาญด้านธรณีฟิสิกส์เพื่อลดการสูญเสียค่าใช้จ่าย แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการ มีเพียงจัดทำเอกสารรายงานผลการสำรวจธรณีฟิสิกส์เพียง ๑๐ หน้า และไม่ปรากฏว่ามีนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญลงนามรับรอง การที่ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารที่ไม่ได้กรอกข้อความใดๆ มาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนาม และอ้างว่าเป็นการลงนามในเอกสารขออนุญาตเจาะบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่วัด แล้วผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเจาะบ่อน้ำบาดาล นั้น เมื่อจังหวัดตรังได้อนุญาตให้เจาะน้ำบาดาลโดยใบอนุญาตออกเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ แต่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงเป็นการเจาะน้ำบาดาลก่อนได้รับอนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานตรวจงานจ้างจึงไม่สามารถตรวจรับงานจ้างได้ และในฐานะปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกันว่า ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันครบกำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างนัดตรวจงานจ้างตามสัญญาในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีกลับไม่ให้ความร่วมมือในการทดสอบปริมาณน้ำและตรวจวัดความลึกของบ่อน้ำบาดาล แก่คณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อตรวจรับงานจ้าง เนื่องจากไม่มีผู้ฟ้องคดีหรือผู้แทนอยู่ในสถานที่ก่อสร้างเพื่อชี้แจงข้อสงสัยต่างๆ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำขอรับอนุญาตเจาะน้ำบาดาลเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ และได้รับอนุญาตเจาะน้ำบาดาลเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ กำหนดความลึกจะต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

/และไม่เกิน...

และไม่เกิน ๑๒๐ เมตร แต่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานได้ความลึก ๒๔ เมตร และเจาะน้ำบาดาลก่อนได้รับอนุญาตเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดียินยอมให้หักเงินค่าจ้างในกรณีที่ปริมาณน้ำน้อยกว่าข้อกำหนดในสัญญานั้น สัญญาจ้างกำหนดความลึก ๔๒.๕๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลกำหนดความลึกของน้ำบาดาลจะต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ไม่เกิน ๑๒๐ เมตร การที่ผู้ฟ้องคดีจะตัดทอนงานได้จะต้องเจาะน้ำบาดาลไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ตามใบอนุญาต เมื่อผู้ฟ้องคดีเจาะได้ความลึก ๒๔ เมตร ถือว่าไม่เป็นไปตามสัญญาจ้าง และการตัดทอนงานจะต้องเป็นไปตามข้อ ๔๘ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นได้แสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโดยเรียกคู่กรณีและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาไต่สวน ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายบุญฤทธิ์ สมานธิ) ได้ลงชื่อในคำขออนุญาตเจาะน้ำบาดาลมอบให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อนำไปยื่นขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัดในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แม้สัญญาดังกล่าวระบุให้ผู้ฟ้องคดีจะต้องลงมือทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ลงมือทำงานในช่วงระหว่างวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจธรณีฟิสิกส์ชำรุดและอยู่ระหว่างดำเนินการซ่อมแซม ผู้ฟ้องคดีจึงดำเนินการสำรวจทางธรณีฟิสิกส์และยื่นคำขออนุญาตเจาะน้ำบาดาลในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ทราบผลในวันเดียวกัน สรุปได้ว่าปริมาณน้ำที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในสัญญาและเอกสารการขออนุญาตเจาะน้ำบาดาลมีปัญหา เนื่องจากนายบุญฤทธิ์ได้พ้นวาระตามกฎหมายไปแล้วในขณะที่ยื่นคำขอและที่ดินที่ส่งมอบให้ดำเนินการตามสัญญาไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน ผู้ฟ้องคดีจึงเข้าพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งเหตุดังกล่าวให้ทราบ พร้อมส่งรายงานผลสำรวจธรณีฟิสิกส์และขออนุญาตเปลี่ยนแปลงสถานที่ขุดเจาะเป็นสถานที่ในเขตกำแพงวัด ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากเจ้าอาวาสแล้ว การแจ้งดังกล่าวเป็นเพียงการแจ้งด้วยวาจาเท่านั้น โดยเห็นว่าการที่ได้มอบแบบคำขออนุญาตเจาะบ่อบาดาลฉบับใหม่

/ย่อมาเป็น...

ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่ากรณีมีเหตุจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงสถานที่ดำเนินการแล้ว ผลการเข้าพบยังไม่ได้อธิบาย ผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะขอยกเลิกสัญญาหากว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงให้ดำเนินการเจาะบ่อบาดาลนอกกำแพงวัดตามเดิม ผู้ฟ้องคดีได้มอบเอกสารคำขอใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้รักษาการในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อลงนามในคำขออนุญาตใหม่ และมอบเอกสารที่จำเป็นเพื่อประกอบการยื่นคำขออนุญาตเจาะบ่อบาดาล ครั้งที่ ๒ ในวันเดียวกันนั้น ผู้ฟ้องคดีได้นำเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัดมาตรวจสอบพื้นที่ ซึ่งได้รับแจ้งว่าพื้นที่ภายในกำแพงวัดสามารถขุดเจาะได้ หากว่าเอกสารประกอบคำขอครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ติดตั้งเครื่องจักรสำหรับขุดเจาะในวันนั้น และเริ่มขุดเจาะในวันถัดมา การเจาะแล้วเสร็จในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างในวันเดียวกัน คำขออนุญาตเจาะบ่อบาดาลฉบับแรกได้ยื่นต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัด ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เมื่อยื่นแล้วได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ลงนามคำขอหมดวาระแล้ว และที่ดินที่จะดำเนินการสำรวจเป็นที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิไม่อาจดำเนินการตามคำขอได้ และเจ้าพนักงานน้ำบาดาลไม่ได้ส่งคำขอตกลงคืนแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่า การดำเนินการตามสัญญาจ้างพิพาทคดีนี้เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงชื่อไว้ท้ายบันทึกเสนอของนางสาวนุชรินทร์ ไกรเทพ หัวหน้าส่วนการคลัง ในตอนท้ายของหนังสือผู้ฟ้องคดีลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ขอส่งมอบเอกสารการขอเจาะบ่อบาดาลวัดพระงาม หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านโพธิ์ และเป็นผู้ลงชื่อในเอกสารคำขอเจาะบ่อบาดาลที่ผู้ฟ้องคดีนำมาให้ลงนาม โดยเป็นการลงนามในแบบฟอร์มเปล่า ไม่ได้กรอกข้อความใดๆ ไว้ และได้มอบสำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านไปด้วย ส่วนเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำเหตุการณ์ไม่ได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถ้อยคำว่า ได้รับหนังสือแจ้งเข้าทำงานจ้างในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้สลับสับเปลี่ยนกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เข้าไปตรวจดูบริเวณที่มีการส่งมอบตามสัญญาจ้างทุกวัน พบว่า ไม่มีการก่อสร้างใดๆ สำหรับจุดที่มีการ

/ส่งมอบ...

ส่งมอบตามสัญญาจ้างเป็นที่สาธารณประโยชน์ซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นที่ดินขนาบข้างด้วยถนนลาดยางสายวัดพระงามด้านหนึ่ง และคลองสาธารณะคลองไฟ อีกด้านหนึ่ง ส่วนจุดที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างเป็นจุดที่อยู่ภายในกำแพงวัดพระงาม ซึ่งอยู่ ผังตรงกันข้ามกับถนนวัดพระงาม เยื้องกันประมาณ ๒๐๐ เมตร หากยืนตรงจุดที่ส่งมอบ ตามสัญญาและมองไปยังจุดที่มีการส่งมอบงานจ้างจะมองเห็นยอดปinnacleที่ใช้สำหรับเจาะ บ่อบาดาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เคยโทรศัพท์สอบถามผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีว่าเหตุใด จึงไปเจาะบ่อบาดาลภายในเขตกำแพงวัด ได้รับแจ้งตอบว่า ได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ก่อนลงนาม ในสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ พบเห็นผู้ฟ้องคดี โดยนายเชม ลากทวิ ผู้รับมอบอำนาจ จากผู้ฟ้องคดี และผู้ติดตาม ได้นำเครื่องมือในการสำรวจธรณีฟิสิกส์ไปยังพื้นที่ที่กำหนด ให้มีการเจาะตามสัญญาและพื้นที่ภายในกำแพงวัด ส่วนกรณีที่นายจรรุญ บุญจันทร์ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ อยู่ในเหตุการณ์สำรวจทางธรณีฟิสิกส์ด้วยนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ก่อนมีการลงนามในสัญญาจ้าง

นายจรรุญ บุญจันทร์ ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้างผู้หนึ่ง ให้ถ้อยคำว่า พยานได้เข้าร่วมทำการสำรวจทางธรณีฟิสิกส์กับผู้ฟ้องคดี เมื่อปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ จำนวนที่ไม่ได้ ในวันดังกล่าวนอกจากพยานแล้วยังมีบุคคลอื่นอยู่ด้วย คือ นายเชม ลากทวิ ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี และลูกน้องอีก ๒ คน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ซึ่งเป็นช่างผู้ควบคุมงาน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับมอบอำนาจ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไปยื่นคำขอ ที่ จ.๑๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอรับ ใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลสำหรับอุปโภคบริโภค จำนวน ๑ บ่อ ขนาดบ่อ ๑๕๐ มิลลิเมตร บนพื้นที่จำนวน ๑ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของวัดพระงามและอยู่ภายในเขตกำแพงวัด ต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง โดยสถานที่ตามคำขอเป็น คนละแห่งกันกับสถานที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบแก่ผู้ฟ้องคดีให้ทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์ ขณะทำสัญญา แม้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รายงานผลการสำรวจต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และหรือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ว่า ผลการสำรวจธรณีฟิสิกส์พื้นที่นอกกำแพงวัดพระงามไม่พบชั้นให้น้ำ หรือคุณภาพน้ำบาดาลกร่อยหรือเค็ม ไม่มีแหล่งน้ำจืด อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่าง ประกอบกัน และขอเปลี่ยนสถานที่เจาะใหม่ แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ในฐานะ...

ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามกฎหมาย ได้ลงชื่อในเอกสารคำขอ (นบ.๑) แล้วมอบเอกสารดังกล่าวรวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อนำไปยื่นคำขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล การกระทำดังกล่าวจึงมีผลเป็นการยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์สถานที่ตามที่กำหนดตามสัญญา ได้ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่สำรวจธรณีฟิสิกส์แห่งใหม่ และได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ดำเนินการโดยสมบูรณ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานกรรมการตรวจการจ้างอีกฐานะหนึ่งยอมทราบดีอยู่แล้วว่า ขณะเวลานั้นอยู่ในช่วงเวลาที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้เจาะน้ำบาดาล แต่ก็มีได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชะลอการก่อสร้างไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำขอ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิลงมือก่อสร้างตามสัญญา เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ปฏิบัติราชการแทน ได้ออกใบอนุญาต (แบบ นบ.๔) เลขที่ ๑๓ - ๔๐๒๕๒ - ๐๐๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบการเตรียมการเสียก่อนจึงจะเจาะน้ำบาดาลได้ เงื่อนไขดังกล่าวมีผลต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถือปฏิบัติตามในฐานะเจ้าของโครงการเท่านั้น แต่ก็ให้มีผลต่อผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะถือว่าได้ทำการเจาะน้ำบาดาลก่อนได้รับอนุญาตและส่งมอบงานจ้างก่อนมีอำนาจลงมือทำงานแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างภายในกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอนการตรวจรับงานจ้างที่มีการส่งมอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไปถือเอาสถานที่ที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการสำรวจธรณีฟิสิกส์ขณะเมื่อทำสัญญาซึ่งได้เห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว มาเป็นสถานที่ที่ได้กำหนดให้ดำเนินการตามสัญญาอีก ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ที่ ตง ๗๗๐๐๒/๗๔๖ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งค่าปรับเกินร้อยละสิบของค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ด่วนที่สุด ที่ ตง ๗๗๐๐๒/๐๗๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาดังกล่าว การบอกเลิกสัญญาจึงเป็นกรณีไม่มีเหตุที่จะอ้างกฎหมายหรือข้อสัญญาสนับสนุนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการตามขั้นตอนตรวจรับงานจ้างและบอกเลิกสัญญาจ้าง เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญา เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างภายในระยะเวลาตามสัญญาจ้างยอมได้รับค่าจ้าง สัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาลท่อกรูบ่อ พี.วี.ซี. ขนาด ๖ นิ้ว ลึกประมาณ ๔๒.๕ เมตร ให้ได้น้ำ

/ไม่น้อยกว่า...

และมอบเอกสารดังกล่าว รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องให้ผู้ฟ้องคดีไปยื่นคำขออนุญาตต่อ เจ้าพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ โดยระบุรายละเอียดสถานที่ดำเนินการเป็นสถานที่แห่งใหม่คนละแห่งกันกับสถานที่เดิม กรณีจึงถือว่าได้มีการสำรวจธรณีฟิสิกส์ในสถานที่แห่งใหม่และได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ดำเนินการโดยสมบูรณ์แล้ว แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ทราบ ก็หาจะมีผลทำให้การเปลี่ยนแปลงสถานที่ดำเนินการดังกล่าวเสียไปไม่ เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ลงชื่อในคำขอในฐานะที่เป็นคู่สัญญา และประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างที่จะต้องแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ทราบ ส่วนกรณีการเจาะบ่อบาดาลก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่นั้น กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าของโครงการเท่านั้น ไม่ได้มีผลผูกพันผู้ฟ้องคดีในฐานะคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาลได้ระดับความลึกต่ำกว่าที่กำหนดในสัญญานั้น กรณีนี้เป็นการกำหนดค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับจากงานจ้างที่ได้ทำไปแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ตรวจรับงานจ้างที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทำงานจ้างได้เพียงใดก็มีสิทธิได้รับค่าการงานจากงานที่ทำได้ไม่เกินนั้น งานที่ทำได้จะมากหรือน้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา ไม่มีผลเป็นการตัดความรับผิดชอบในค่าการงานที่จะต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิอ้างข้ออ้างดังกล่าวในชั้นการตรวจรับงานจ้างเท่านั้น ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารการยื่นขออนุญาตเจาะน้ำบาดาลซึ่งไม่ได้กรอรายละเอียดใดๆ มาให้ลงชื่อ แล้วนำไปยื่นขออนุญาตเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงชื่อในเอกสารดังกล่าวขณะปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพราะเหตุผู้ดำรงตำแหน่งเดิมพ้นวาระ การลงชื่อในเอกสารใดๆ อันมีผลเป็นการแสดงเจตนาแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมจะได้พิจารณารายละเอียดเป็นอย่างดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกข้ออ้างดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และไม่มีผลทำให้การลงชื่อในเอกสารเสียไป ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายค่าธรรมเนียมศาล ค่าทนายความให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ในส่วนของค่าธรรมเนียมศาลมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ ศาลปกครองมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี โดยบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/เจ้าพนักงาน...

ต้องชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจมีคำสั่งหรือ คำพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ ส่วนค่าทนายความ เห็นว่า นอกจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ จะมีได้มีบทบัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีแล้ว ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าจ้างทนายความตามที่ถูกฟ้องคดีเรียกร้อง ก็มีได้เป็นค่าเสียหายที่ เบิกเป็นผล โดยตรงจาก การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด แต่ค่าจ้างทนายความเป็นเพียงค่าใช้จ่ายที่ผู้ฟ้องคดี ได้จ่ายไปเพื่อดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายจากการกระทำที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยข้อสัญญาจ้างเท่านั้น ค่าทนายความจึงมิใช่ค่าเสียหายอันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินในส่วนนี้แก่ผู้ฟ้องคดีได้เช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วัน ส่งมอบงานวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โครงการเจาะบ่อบาดาล ประกอบด้วย เจาะบ่อบาดาล ท่อกรุบ่อ พี.วี.ซี ๖ นิ้ว ลึกประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร ให้น้ำไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง สัญญาดังกล่าว มีข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเจาะบ่อบาดาลแนบท้ายและเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ข้อ ๖.๔ กำหนดว่า การส่งมอบบ่อน้ำบาดาล ผู้ฟ้องคดีจะต้องจัดหาเครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องวัดระดับน้ำ และตรวจวัดต่อหน้าคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน แม้ผู้ฟ้องคดี จะขุดเจาะบ่อบาดาลได้ความลึกและปริมาณน้ำน้อยกว่าที่ตกลงกันไว้ในสัญญาก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดี ส่งมอบงานในขณะที่ไม่สามารถขุดเจาะบ่อได้ความลึกและปริมาณน้ำตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และได้จัดหาเครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องวัดปริมาณน้ำและทำการตรวจวัดต่อหน้า คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานตามที่ตกลงกันไว้ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี

/คำพิพากษา...

/บุญจันทร์...

ปฏิบัติผิดสัญญาจ้าง กรรมการตรวจการจ้างได้ไป ณ ที่ตั้งโครงการตามหนังสือส่งมอบงาน และได้ติดต่อกับนายเชษฐ ลากทวี ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีทางโทรศัพท์ และนายจรูญ บุญจันทร์ กรรมการตรวจการจ้าง แต่ไม่สามารถติดต่อกับบุคคลดังกล่าวได้ ซึ่งการส่งมอบงาน และการตรวจการจ้างตามข้อกำหนดคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาล ข้อ ๖.๖ กำหนดว่า ผู้รับจ้างจะต้องมีหนังสือรับรองโดยผู้นำชุมชนและประชาชนในหมู่บ้านที่จะใช้น้ำ จากบ่อน้ำบาดาลที่ได้เจาะไว้ รวมกันไม่น้อยกว่า ๕ คน ยืนยันความลึกของบ่อ ชนิดและจำนวน ของท่อกรุท่อกรองน้ำ และความลึก ตลอดจนปริมาณน้ำที่สูบได้อย่างต่อเนื่องด้วย แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือประชาคมหมู่บ้านลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ขอให้นายก องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ชี้แจงกรณีและผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อน้ำบาดาล ซึ่งระบุว่าผู้ฟ้องคดี เจาะได้ความลึกเพียง ๒๔ เมตร และเมื่อกรรมการตรวจการจ้างได้ลงไปตรวจงาน ณ ที่ตั้งโครงการ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มาส่งมอบงานตามวิธีการและข้อตกลง ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ปักป้าย โครงการและสูบน้ำทิ้งไว้บริเวณบ่อน้ำบาดาล จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่สนใจ ที่จะปฏิบัติตามสัญญา ทั้งงานที่ผู้ฟ้องคดีทำไว้นั้นไม่ได้เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีสิทธิบอกเลิก สัญญาได้โดยไม่ต้องจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีตามส่วน การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินตามส่วน เป็นเงินจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาดังกล่าว

ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ทำนองเดียวกับคำฟ้องโดยเพิ่มเติมว่า จากรายงานผลการตรวจงานจ้าง รายงานของผู้ควบคุมงาน หนังสือเรียกค่าปรับ และหนังสือขอให้เร่งรัดงานก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยึดเอาสถานที่ตามที่กำหนดในสัญญาเช่นเดิม คือ ภายนอกกำแพงวัดพระงาม ส่วนการตรวจงานจ้างนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งกำหนดนัด ตรวจงานจ้างทางโทรศัพท์ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งกำหนดนัดเป็นหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีทราบเช่นกัน จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำ อุปกรณ์ เครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องวัดระดับน้ำและปริมาณน้ำต่อหน้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานได้ รวมทั้งหนังสือรับรองผู้นำชุมชน ประชาชน ในหมู่บ้านดำเนินการยืนยันการเจาะบ่อน้ำบาดาล ความลึกของบ่อ ชนิดท่อกรุท่อกรองน้ำ การที่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บอกเลิกสัญญาจ้างด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องจ่ายค่าจ้างแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกลงว่าจ้างผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาล ประกอบด้วย เจาะบ่อบาดาล ท่อกรูบ่อ พี.วี.ซี. ๖ นิ้ว ลึกประมาณ ๔๒.๕๐ เมตร ให้น้ำไม่น้อยกว่า ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง พร้อมงานประกอบอื่นตามแบบแปลนแผนผังที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ สถานที่ดำเนินการ หมู่ที่ ๗ บ้านพระงาม ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง วงเงินค่าจ้าง ๑๗๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องลงมือทำงานภายในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ สัญญาดังกล่าวมีเอกสารข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเจาะบ่อน้ำบาดาลแนบท้ายและเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์เพื่อตรวจหาแหล่งน้ำบาดาล หากผลการสำรวจไม่พบ ให้อย่างงานต่อผู้ควบคุมงานเพื่อส่งมอบพื้นที่สำรวจเพิ่มเติม จากนั้นจะต้องทำการในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการยื่นเรื่องขออนุญาต เจาะน้ำบาดาลตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ต่อเจ้าพนักงานน้ำบาดาลจังหวัด และในการเจาะน้ำบาดาล หากความลึกไม่ถึงระดับตามที่กำหนด ๔๒.๕๐ เมตร ให้ปรับลดราคารอง และหากปริมาณน้ำน้อยกว่าที่กำหนด ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แต่ไม่น้อยไปกว่า ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ปรับลดปริมาณน้ำลงลูกบาศก์เมตรละ ๒,๕๐๐ บาท ในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นประธานกรรมการ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นช่างผู้ควบคุมงาน ซึ่งโครงการดังกล่าวเจ้าอาวาสวัดพระงามได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีเจาะน้ำบาดาล พร้อมทั้งมอบสำเนาโฉนดที่ดินเพื่อนำไปประกอบคำขอรับใบอนุญาต หลังจากทำสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอเข้าปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไปจนแล้วเสร็จโครงการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม

๒๕๕๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบสำเนาบัตรปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาหนังสือแสดงเป็นเขตธรณีสงฆ์ของวัดพระงามสำหรับพื้นที่เจาะ บ่อบาดาล และสำเนาหนังสือแต่งตั้งรักษาการในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบคำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาล (นบ.๑) เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ลงนามในคำขอ (นบ.๑) แล้วมอบเอกสารดังกล่าว รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี และได้มี หนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ มอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดี เพื่อประกอบการยื่นคำขอ อนุญาตเจาะน้ำบาดาล จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเจาะน้ำบาดาลลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง ตามคำขอ เลขที่ จ.๑๗/๒๕๕๒ และยื่นคำร้องขอวิเคราะห์น้ำประกอบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ น้ำบาดาลต่อหัวหน้าหน่วยเครื่องมือกลาง คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการวิเคราะห์น้ำปรากฏว่า ตัวอย่างน้ำผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน้ำบริโภค กระบวนการตรวจสอบ มอก.๒๕๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบงานจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีเจาะบ่อบาดาลได้ความลึก ๒๔ เมตร เจาะน้ำบาดาลได้ปริมาณน้ำ ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ระยะเวลาการทดสอบ ต้องสูบน้ำ ๗ ชั่วโมง แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ตรวจงานจ้างแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ส่งผลสำรวจธรณีฟิสิกส์ตามข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะ บ่อน้ำบาดาล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๔ เพื่อพิจารณาสถานที่เจาะ ไม่ได้ส่งมอบใบอนุญาตเจาะบ่อบาดาลก่อน การดำเนินการเจาะบ่อบาดาล และไม่ได้ทำหนังสือขออนุญาตย้ายสถานที่เจาะบ่อบาดาลตามที่ ระบุไว้ในแบบประกอบสัญญาจ้าง จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ รายงานผล การก่อสร้างดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ และต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ออก ใบอนุญาต (แบบ นบ.๔) เลขที่ ๑๓ - ๔๐๒๕๒ - ๐๐๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ อนุญาตให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค จำนวน ๑ บ่อ หมายเลข ๑๓๕๒๐๒ - ๐๐๑๗ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ที่ ตง ๗๗๐๐๓/๕๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งผลการตรวจงานจ้างและเชิญผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมชี้แจง เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามแบบแปลนและเงื่อนไขของสัญญาจ้างในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒

และมีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ที่ ตง ๗๗๐๐๒/๗๔๖ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งค่าปรับเกินร้อยละสิบของค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และต่อมา ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ส่วนที่ ๓๓๓ ที่ ตง ๗๗๐๐๒/๐๗๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้ทำงานจ้างแล้วเสร็จและส่งมอบงานจ้างถูกต้องแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันส่งมอบงานวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชดใช้เงินค่างานจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยแยกพิจารณาได้ดังนี้

ประเด็นแรกที่ต้องพิจารณาคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถขุดเจาะบ่อได้ความลึกและปริมาณน้ำตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และมีได้จัดหาเครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องวัดปริมาณน้ำและทำการตรวจวัดต่อหน้าคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานตามที่ตกลงกันไว้ รวมทั้งไม่มีหนังสือรับรองโดยผู้นำชุมชนและประชาชนในหมู่บ้านที่จะใช้น้ำจากบ่อบาดาลที่ได้เจาะไว้ รวมกันไม่น้อยกว่า ๕ คน ยืนยันความลึกของบ่อชนิดและจำนวนของท่อกรุท่อกรองน้ำ และความลึก ตลอดจนปริมาณน้ำที่สูบได้อย่างต่อเนื่อง ตามข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาล ข้อ ๖.๔ และ ข้อ ๖.๖ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้างนั้น แม้ว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเจาะบ่อบาดาลได้ความลึก ๒๔ เมตร ได้ปริมาณน้ำ ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ระยะเวลาการทดสอบต้องสูบน้ำ ๗ ชั่วโมง และขณะที่ กรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงาน ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถส่งมอบงานตามวิธีการและข้อกำหนดและคุณลักษณะการจ้างเหมาเจาะบ่อน้ำบาดาล ข้อ ๖.๔ และ ข้อ ๖.๖ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้มีอุทธรณ์ประเด็นดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงพึงเป็นยุติแล้ว

ว

า

ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามสัญญาและเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำไปแล้วให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิก... /พิเคราะห์แล้ว... จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ที่ของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ และวรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่... เป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทนก็ให้ใช้ตามนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะอุทธรณ์ข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีมิได้จัดหาเครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องวัดระดับน้ำ และทำการตรวจวัดต่อหน้าคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน และขุดเจาะบ่อบาดาลได้ความลึกและได้ปริมาณน้ำน้อยกว่าที่ตกลงกันตามสัญญาก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการบอกเลิกกันภายหลัง คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยส่วนที่เป็นการทำงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำก่อนการบอกเลิกสัญญาและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการชดใช้เงินตามควรค่าของการงานที่ทำ ดังนั้น แม้ว่าผู้ฟ้องคดีทำการเจาะบ่อบาดาลได้ความลึกและปริมาณน้ำน้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา โดยเจาะบ่อน้ำบาดาล ท่อกรบ่อ พี.วี.ซี. ขนาด ๖ นิ้ว ความลึกที่เจาะทั้งหมด ๒๔ เมตร สืบน้ำได้ ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง ก็ตาม แต่เมื่อการเจาะบ่อบาดาลดังกล่าวเป็นงานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะไม่สามารถตรวจรับงานได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ออกใบอนุญาต (แบบ นบ.๔) เลขที่ ๑๓ - ๔๐๒๕๒ - ๐๐๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจาะน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค และหัวหน้าหน่วยเครื่องมือกลาง คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้วิเคราะห์น้ำตามคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผลการวิเคราะห์น้ำปรากฏว่า ตัวอย่างน้ำผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน้ำบริโภค กระทรวงอุตสาหกรรม มอก.๒๕๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) จึงถือได้ว่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการจัดทำบริการสาธารณะ

ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ เมื่อสัญญาจ้างเลิกกันแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้เงินค่าเจาะบ่อบาดาลในส่วนดังกล่าวตามค่าของงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคสาม อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในข้อนี้ไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชดใช้ค่างานเจาะบ่อบาดาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามสัญญา โดยผู้ฟ้องคดีมิได้จัดหาเครื่องมือวัดความลึกของบ่อ เครื่องวัดระดับน้ำ และทำการตรวจวัดต่อหน้าคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน และทำการเจาะบ่อบาดาลได้ความลึกและได้ปริมาณน้ำน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ ตามข้อ ๕ ข. ของสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๙๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์ ด่วนที่สุด ที่ ตง ๗๗๐๐๒๒/๐๗๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างโดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กรณีจึงเป็นการบอกเลิกสัญญาโดยชอบตั้งแต่วันดังกล่าว ซึ่งเมื่อบอกเลิกสัญญาแล้วคู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องจ่ายค่าการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีนับตั้งแต่วันดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จ่ายค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นมา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เมื่อปรากฏว่าศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิจะได้รับจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันส่งมอบงานวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ และไม่มีคู่กรณีฝ่ายใดอุทธรณ์คัดค้านจำนวนเงินต้นค่าการงานดังกล่าว จำนวนเงินต้นค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พึงต้องชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ปี ของต้นเงินจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันส่งมอบงานวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ชำระแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายใน

๔๕ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๙๔,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังมีได้ชำระค่าธรรมเนียมศาลในส่วนของการดอกเบี้ยผิดนัดในต้นเงินจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี คือ นับแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันฟ้อง จึงให้หักค่าธรรมเนียมศาลในส่วนของการดอกเบี้ยผิดนัดดังกล่าว ก่อนคืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายสมชาย งามวงศ์ชน

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์

ตุลาการหัวหน้าคณะ

รองประธานศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุณฺณกริยากร

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง

วันที่อ่าน ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐

วิไลวรรณ : ผู้พิมพ์